

Carl F. Madsen: Efter de meget fyldige og udmærkede Taler, mine Partifæller har holdt, efter at jeg havde Ordet, finder jeg ingen Anledning til at fordybe mig i Sagen. Der er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre.

Den ærede Ordfører (Hauch) kom med en Bemærkning om, at det jo ikke er Hensigten at forbyde eller forhindre Fagforeningernes Virksomhed; det, Lovforslaget tager Sigte paa, er de Beslutninger, Foreningerne tager. Ja, det er saamænd meget godt at have det Instrument, men for at et Instrument kan have nogen Interesse, skulde det helst kunne spille. Naar man tager Tonerne ud af Instrumentet, har man ikke længer nogen Interesse i at være i Besiddelse af det. Det er i Virkeligheden det, der vil sige, hvis dette Lovforslag vedtages. Man siger: Gud bevares, i Henhold til Grundloven har I Lov til at have Foreninger, men Maaden at bruge dem paa er noget helt andet; vi skal nok sige Jer, hvordan den skal være.

Saa talte det ærede Medlem om Manuskriptet til Betænkningen og mente, at jeg personlig maaske vilde blive fornærmet, hvis han læste det igennem og gav sig til at gøre Bemærkninger derom. Aa, jeg er ikke saa fintfølend. Det ærede Medlem og jeg talte om det, og hvis det ærede Medlem havde sagt det, han sagde her i Tinget forleden, at det at referere Samraad med Ministeren — det var altsaa kun paa et enkelt Punkt — plejede man ikke, det skulde man helst lade være med, og man skulde søge at vende tilbage til det, der har været gammel Skik og Brug — hvis det ærede Medlem, som er ældre her i Tinget end jeg, og som har skrevet flere Betænkninger end jeg, i Forvejen havde gjort opmærksom paa, at saadan gør man ikke, Gud bevares, det vilde saamænd ikke have krænket mig, men jeg vilde have svaret: saa gør vi det ikke, saa kan vi vende tilbage til disse Udtalelser om Sagen her i Salen. Det var vi saamænd grumme let blevet enige om. At skyde sig ind under, at det har han ingen som helst Andel i eller Ansvar for, fordi han frygtede, at jeg skulde blive fornærmet, synes jeg er en lidt for letkøbt Maade at sno sig væk fra det Spørgsmaal paa.

Naar den højtærede Handelsminister udtalte, at det Lovforslag, der nu foreligger, ikke er det samme som det, der forelaa oprindeligt, men at Lovforslaget er undergaaet forskellige Forandringer, og føjede til, at jeg hellere end at studere den tidligere Betænkning, som jeg har henvist til, skulde have nøjedes med at studere den

sidste Betænkning fra Folketinget, maa jeg hertil svare: Nej, det kan jeg ikke, naar jeg skal have klaret de Spørgsmaal, som jeg har været ude med. Saadan er min Natur nu en Gang, jeg flyder ikke saadan paa Overfladen, men gaar til Bunds i Sagen og søger tilbage til Forslaget, som det oprindeligt saa ud, følger Forhandlingerne i det andet høje Ting og ser, hvordan Gangen har været i disse Forhandlinger, og hvorledes man nu endelig er kommet til det Resultat, man er naaet til. Det er saadan, jeg mener, man maa bære sig ad, hvis man overhovedet vil have noget Kendskab til det, man taler om. Jeg kan altsaa ikke erkende, at jeg har gjort noget som helst forkert ved at henvise til Betænkningen og til den Skrivelse, som Dr. juris Vinding Kruse har tilsendt Ministeriet. Jeg mener, det er fuldkommen korrekt.

Den højtærede Minister gentog sine Udtalelser om, hvad Meningen er med Lovene, at Meningen er at værne mod Organisationernes Overgreb. Ja, det ved vi; men det, vi har diskuteret, er jo netop, at Forslaget er saa vagt udformet, at ingen Mennesker nogen Sinde kan blive klar paa det. Det overlades til Domstolene. Naar de har afsagt deres Domme den ene Gang efter den anden og maaske idømt de forskellige Organisationer Bødestraffe, maaske ogsaa idømt Fængsel, ja, først saa dannes der en Praksis, og først saa faar man Begreb om, hvad det er, der her vedtages. Det var dog mere rimeligt, at Rigsdagen, som giver Lovene, selv vidste det; men hverken Ministeren eller et eneste Medlem af dette høje Ting ved, hvorledes denne Lov kan anvendes, og hvorledes den vil komme til at virke. Derfor advarer jeg imod at vedtage den.

Ministeren kom endelig atter ind paa sine Udtalelser, som er refereret i Betænkningen. Jeg skal ikke opholde mig videre ved dette Spørgsmaal, men ganske henstille til Medlemmernes Overvejelse, om de virkelig tror om mig, at jeg, naar jeg sidder og skriver en Betænkning, i min egen Fantasi digter noget sammen, og at der ikke skulde være noget som helst Grundlag for de refererede Udtalelser. Jeg paastaar, at de er faldet, og det paastaar mine Meningsfæller. Der foreligger et af en af mine Meningsfæller optaget Referat; det har vi at holde os til.

Ordføreren (Hauch): Til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem gjorde i sin sidste Udtalelse gældende, at det ikke er alminde-